

President Henry B. Eyring
förste rådgivare i första presidentskapet

Tjäna med Anden

Låt oss göra vad som än krävs för att kvalificera oss för att ha den Helige Anden som vår följeslagare.

Jag är tacksam för tillfället att få vara ett med er som Gud har hedrat med att få bära hans prästadöme. Vi har kallats att använda gudomlig kraft till att betjäna vår himmelske Faders barn. Hur väl vi utför denna skyldighet får eviga följder för dem som vi är kallade att tjäna, för oss själva och för ännu ofödda generationer.

Jag minns med stor vördnad två prästadömsbärare som hade kvalificerat sig för att ha Guds Ande med sig på det uppdrag som Herren kallade dem till. De hade själva funnit det återställda evangeliet i Amerika. Det var dessa Herrens tjänare som först berättade om evangeliet för två av mina europeiska förfäder.

En av de här förfäderna bodde som ung flicka på en liten gård i Schweiz. Den andra var en ung man som blivit föräldralös och invandrat till Förenta staterna från Tyskland. Han bodde i S:t Louis i Missouri.

Båda två hörde en prästadömsbärare vittna om det återställda evangeliet. Flickan hörde det vid öppna spisen i sitt enkla hem i Schweiz och pojken när han satt på läktaren i en hyrd samlingslokal i Amerika. De kände genom Anden att budskapet som dessa äldster framförde var sant.

Pojken och flickan valde att låta döpa sig. De två träffades för första

gången flera år senare längs en dammig stig, när de till fots tog sig fram till bergen i västra Förenta staterna. De samtalade under vandringen. De talade om vilken mirakulös välsignelse det var att av alla i hela världen hade Guds tjänare funnit just dem och, vilket var ett ännu större mirakel, att de visste att budskapet var sant.

De förälskade sig i varandra och gifte sig. Och tack vare Andens vittnesbörd som de började få när de hörde prästadömsbärarna tala till dem under den Helige Andens inflytande, beseglades de för evigt genom prästadömet. Jag är en av tiotusentals avkomlingar till den pojken och den flickan som nedkallar Guds välsignelse över de två prästadömsbärare som tog Guds Andes inflytande med sig när de gick upp för berget i Schweiz eller reste sig för att tala på mötet i S:t Louis.

Denna glädjande berättelse, och miljoner andra som liknar den, upprepas runtom i världen idag och under kommande generationer. För några år är det en berättelse om en ung hemlärare som sade något som skapade en önskan hos deras morfar att komma tillbaka till kyrkan. För andra är det en patriarks ord av tröst och välsignelse som stärkte deras mor när hon nästan överväldigats av en tragisk händelse.

Det finns ett gemensamt tema i de

här berättelserna. De handlar om prästadömsbärarens förmåga att tjäna och välsigna, en förmåga som förstörats genom den Helige Andens kraft.

Därför handlar mitt budskap till oss ikväll om detta: Låt oss göra vad som än krävs för att kvalificera oss för att ha den Helige Anden som vår ledsagare och låt oss sedan oförskräckta gå framåt så att vi kan få förmågan att göra vadhelst Herren kallar oss att göra. Denna växande förmåga att tjäna kan komma långsamt, den kan komma i små steg som är svåra för dig att se, men den kommer.

Ikväll vill jag ge dig några förslag om hur du kan kvalificera dig för att ha den Helige Anden som din följeslagare i ditt tjänande inom prästadömet. Sedan vill jag ge några exempel på hur man kan tjäna inom prästadömet, där du kan förvänta dig att se hur din förmåga att tjäna stärks genom Andens inflytande.

Vi vet att den Helige Andens gåva gavs till oss när vi konfirmerades in i kyrkan. Men för att ha den Helige Anden som ledsagare, för att gåvan ska verka i vårt liv och tjänande, krävs det att vi kvalificerar oss genom att sätta vårt liv i ordning.

Vi utvecklar andliga gåvor genom att hålla buden och försöka leva ett oklanderligt liv. För att det ska ske måste vår tro på Jesus Kristus få oss att omvända oss och renas genom hans försoning. Därför bör vi som prästadömsbärare aldrig försumma tillfället att helhjärtat ta del av det löfte som erbjuds på varje sakramentsmöte för medlemmarna i den återställda kyrkan, att "ta på sig [Guds] Sons namn och alltid minnas honom samt hålla de bud som han har givit dem, så att de alltid kan ha hans Ande hos sig."¹

Liksom vi måste renas från synd för att ha Anden med oss, måste vi vara ödmjuka nog inför Gud för att inse

Dublin, Irland

att vi behöver renas. Den uppståndne Frälsarens lärjungar visade prov på den ödmjukheten enligt uppteckningen i Mormons bok.

Frälsaren förberedde dem för den uppgift han skulle ge dem. De knäböjde på marken för att be. Så här lyder berättelsen: "Och de bad om det som de önskade mest. Och de önskade att den Helige Anden skulle ges till dem."² De döptes liksom du döptes. Och det står att som svar på sin vädjan fylldes de av den Helige Anden och av eld.

Frälsaren bad högt för att tacka sin Fader för att han gett den Helige Anden till dem som han, på grund av deras tro på honom, hade utvalt. Och sedan bad Frälsaren om en andlig välsignelse för dem som de betjänade. Herren vädjade till sin Fader: "Jag ber dig att du skall ge den Helige Anden till alla dem som kommer till tro på deras ord."³

Som Herrens ödmjuka tjänare bör vi be om att den Helige Anden ska manifesteras i vårt tjänande och för dem vi betjänar. Ödmjuk bön till vår himmelske Fader, med djup tro på Jesus Kristus, är väsentlig för att vi ska vara värdiga att ha den Helige Anden som ledsagare.

Den ödmjukhet och tro hos oss som framkallar andliga gåvor ökar när vi läser, studerar och begrundar skrifterna. Vi har alla hört det förut. Ändå kanske vi bara läser några rader eller sidor i skrifterna varje dag och hoppas att det räcker.

Men att läsa, att studera och att begrunda är inte samma sak. Vi läser ord och får kanske idéer. Vi studerar och upptäcker kanske mönster och samband i skrifterna. Men när vi begrundar dem inbjuder vi till uppenbarelser genom Anden. Att begrunda innebär för mig de tankar och böner jag har sedan jag noga läst och studerat skrifterna.

President Joseph F. Smith har blivit ett exempel för mig på hur vi kan inbjuda Guds ljus genom att begrunda. Det står om det i kapitel 138 i Läran och förbunden. Han hade läst och studerat många skriftställen och försökt förstå hur Frälsarens försörnings verkan skulle nå dem som dött utan att ha fått höra hans budskap. Här följer hans berättelse om hur uppenbarelserna kom: "Medan jag begrundade det som står skrivet öppnades mitt förstånds ögon och Herrens Ande vilade på mig och jag såg de dödas härskaror, både små och stora."⁴

Omvändelse, bön och att begrunda skrifterna är nödvändigt om vi ska kunna kvalificera oss för Andens gåvor i vårt tjänande inom prästadömet. Vår förmåga att tjäna kommer att förstöras ytterligare när vi svarar med att i tro och med den Helige Andens hjälp utföra våra kallelser.

President Thomas S. Monson sade det till oss så här: "Vad innebär det att ära en kallelse? Det betyder att höja dess värdighet ... att förstora och stärka den så att andra genom den

ser himlens ljus. Och hur ärar man en kallelse? Helt enkelt genom att utföra det tjänande som tillhör den."⁵

Jag vill nämna två slags tjänande som vi alla är kallade att utföra. När du utför dem under Andens inflytande kommer du och andra att se din förmåga att tjäna, att stärka och förbättra andras liv.

Det första är att som hans ombud undervisa och vittna för andra. Herren kallade även de yngsta och minst erfarna aronska prästadömsbärarna att tjäna på det sättet. Han beskrev plikterna som prästerna i aronska prästadömet har och sade sedan:

"Men varken lärare eller diakoner har myndighet att döpa eller välsigna sakramentet eller till att utföra handpåläggning.

De skall emellertid varna, förklara, förmana och undervisa samt inbjuda alla att komma till Kristus."⁶

Någonstans i världen kommer det den här veckan att finnas en diakon som blir ombedd av sin kvorumpresident att inbjuda någon till ett möte i deras kvorum som de aldrig har träffat. Den 13-årige presidenten kommer troligen inte att använda ord som "varna, förmana och undervisa", men det är vad Herren förväntar sig av den diakon som utses att komma till undsättning.

Jag har tre löften till den diakon som får kallelsen att besöka kvorummedlemmen. För det första kommer Anden att stilla din rädsla när du ber om hjälp. För det andra kommer du att bli förvånad över att du vet vad du ska säga när du kommer hem till honom och på vägen till kapellet. Du kanske tycker att du pratar osammanhängande. Men du kommer att känna att orden gavs till dig i samma ögonblick som du behövde dem. Och för det tredje kommer du, oavsett resultat, att känna Herrens godkännande, han som kallade dig genom din president.

Jag kan inte lova att ni alltid kommer att lyckas eftersom varje person har rätten att välja hur de svarar en Guds tjänare. Men diakonen du talar till för Herrens räkning kommer att minnas att du kom till honom. Jag känner till en pojke som idag är en man som fortfarande håller sig långt borta från kyrkan. Han berättade för sin farfar om ett sådant besök tjugo år tidigare. Det verkade inte som om det hade gjort någon skillnad, men trots det kommer han fortfarande ihåg vad diakonen hette. Farfadern bad mig hitta och tacka diakonen som fick kallet att inbjuda, förmana och undervisa. Det handlade bara om en dag i en pojkes liv, men en farfar

och Herren kommer ihåg orden som pojken inspirerades att säga och vad han hette.

Jag uppmanar oss allesammans, ung som gammal, som kallas att tala under ett möte i Herrens namn, att slå bort våra känslor av tvivel på oss själva och otillräcklighet. Vi behöver inte använda oss av fina ord eller uttrycka djupa insikter. Vi behöver bara bära vårt vittnesbörd. Anden kommer att ge dig orden du ska säga och kommer att föra dem in i hjärtat hos ödmjuka människor som söker Guds sanningar. Om vi fortsätter med att försöka tala å Herrens vägnar kommer vi att bli förvånade en dag när vi får höra att vi med Andens hjälp

har varnat, förmanat, undervisat och inbjudit i syfte att välsigna liv med långt större kraft än vår egen.

Utöver kallet att undervisa kommer vi allesammans att skickas ut av Herren för att bistå de behövande. Det är ett annat slags prästadömstjänande där vi känner hur Andens inflytande ökar vår förmåga att tjäna. Du kommer att finna att du blir bättre på att känna igen lidande och oro i människors ansikten. En kvorummedlems namn eller bild kommer till ditt sinne samtidigt som du får en känsla av att de behöver hjälp.

Biskopar får den känslan komma till sig under natten och varje gång de sitter på förhöjningen och ser ut över

Medlemmar i Rom översätter generalkonferenstal.

medlemmarna i sin församling eller tänker på dem som inte är där. De kan få den när de befinner sig nära ett sjukhus eller ett vårdhem. Mer än en gång har jag hört följande ord när jag hälsat på någon på sjukhuset: "Jag visste att du skulle komma."

Vi behöver inte oro oss för om vi kommer att säga de rätta orden eller vad vi ska göra när vi kommer dit. Guds kärlek och den Helige Anden kan vara tillräckligt. När jag var ung var jag rädd för att jag inte skulle veta vad jag borde göra eller säga för att hjälpa människor i stor nöd.

En dag besökte jag min far på sjukhuset när han verkade vara nära döden. Jag hörde ett tumult bland sjuksköterskorna i korridoren. Plötsligt kom president Spencer W. Kimball in i rummet och satte sig på en stol på andra sidan sängen. Jag tänkte för mig själv: "Nu har jag chansen att iakttä och lyssna på en som är mästare på att besöka de lidande."

President Kimball hälsade på pappa, frågade honom om han hade fått en prästadömsvälsignelse och sedan, när pappa berättat att han fått det, lutade profeten sig bakåt i stolen.

Jag väntade på en uppvisning av den förmåga att trösta som jag kände att jag saknade och i hög grad behövde. I omkring fem minuter såg

jag hur de två männen bara log tyst mot varandra, sen reste sig president Kimball och sade: "Henry, jag tror jag ska gå innan vi tröttar ut dig."

Jag trodde att jag gått miste om lärdomen, men den fick jag senare. I ett rofyllt samtal med pappa när han väl hade kommit hem igen började vi tala om president Kimballs besök. Pappa sade lugnt och stilla: "Av alla besök jag fick var det hans besök som allra mest fick mig att känna mig vid gott mod."

President Kimball sade inte många tröstande ord såvitt jag hörde, men han gick med Herrens Ande som sin följeslagare för att ge tröst. Jag inser nu att han visade det som president Monson undervisade om: "Hur ärar man en kallelse? Helt enkelt genom att utföra det tjänande som tillhör den."

Det här gäller vare sig vi kallats att undervisa om evangeliet genom Anden eller gå med den Helige Anden till dem vars händer hänger ned och som har matta knän.⁷ Vårt tjänande inom prästadömet stärks, människor välsignas och himlens ljus kommer att finnas där. Himlens ljus kommer att finnas där för oss och för dem vi betjänar. Vi kanske är trötta. Våra egna och vår familjs bekymmer kanske tornar upp sig. Men de som tjänar under Andens inflytande välsignas med nytt mod.

President George Q. Cannon fick mer än sin beskärda del av sorg, motstånd och prövningar under de år han tjänade i prästadömet. Han fick också uppleva den Helige Anden som sin ledsagare under svåra tider och när det var svårt att tjäna. Den hjälpen får också vi när vi tjänar inom prästadömet, i kyrkan och i våra familjer. För mig har löftet uppfyllts, jag har känt Anden under mitt tjänande inom prästadömet. "Närhelst vårt sinne fylls av mörker så kan vi vara förvissade om att vi inte har Guds Ande hos oss ... När vi fylls av Guds Ande fylls vi av glädje, av frid och av lycka, oavsett våra omständigheter, ty det är en gladlynthetens och glädjens Ande. Herren har gett oss den Helige Andens gåva. Det är vår förmån att ha den Helige Andens kraft inom oss, så att vi från morgon till kväll och från kväll till morgon får ha Andens glädje, ljus och uppenbarelse."⁸

Vi kan förvänta oss att lyckans och glädjens välsignelse kommer när vi behöver den under svåra stunder i vårt trofasta tjänande inom prästadömet.

Jag vittnar om att vi är kallade av Gud genom profetia. Detta är Jesu Kristi sanna kyrka, återställd genom profeten Joseph Smith. Gud lever och hör varje bön vi ber. Jesus är den uppståndne Kristus och vår Frälsare. Du kan veta att detta är sant genom den Helige Andens kraft, som kommer till dig i ditt tjänande. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 20:77.
2. 3 Nephi 19:9.
3. 3 Nephi 19:21.
4. L&F 138:11.
5. Thomas S. Monson, se "Prästadömet kraft", *Liahona*, jan. 2000, s. 60.
6. L&F 20:58–59.
7. Se L&F 81:5.
8. George Q. Cannon, i *Collected Discourses Delivered by President Wilford Woodruff, His Two Counselors, the Twelve Apostles, and Others*, 5 band (1987–1992), sammanst. av Brian H. Stuy, 4:137.